

Karolína DORÁŽKOVÁ, *Historie skautingu na Ledečsku v 1. polovině 20. století*, Bakalářská práce HÚ FF JU, České Budějovice 2019, 56 s. (+ přílohy).

Posudek vedoucí:

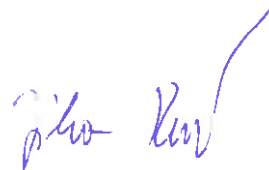
Karolína Dorážková si pro výzkum zvolila v současné době velmi populární téma skautingu v první polovině 20. století. V obecné rovině byla historie tohoto mládežnického hnutí již několikrát popsána ať již v popularizačních či odborněji zaměřených pracích, v současné době se pozornost pak badatelů stáčí především k sociálně a kulturněhistoricky orientovaným výzkumům, orální historii či rozkrytí regionálních specifik přijímání skautských myšlenek a jejich rozvíjení. Druhou z těchto možností využila i Karolína Dorážková, která se zaměřila na rozvoj skautingu v oblasti Ledče nad Sázavou, kde v meziválečném období působil na letních táborech Jaroslav Foglar.

Hlavním východiskem zpracování práce se stala soukromá sbírka Milana Tesleviče, jejíž součástí jsou kroniky, novinové výstřižky, fotografie či rukopisy. Prostudováním tohoto zdroje a následnými rozhovory se samotným Milanem Teslevičem autorka dospěla k badatelskému cíli, tedy popsání táborové každodennosti a nalezení odpovědi na otázku, proč si pražský junácký oddíl zvolil za místo k táboření právě Sluneční zátoku na Ledečsku. Tento základní cíl byl dle mého názoru splněn, Karolíně Dorážkové se podařilo poměrně plasticky vylíčit především táborovou každodennost, poněkud stranou však zůstala snaha o uchopení fenoménu skautingu v širších souvislostech, případně hledání odpovědi na otázky, zda a jakým způsobem přítomnost pražských junáků inspirovala skautské hnutí v samotné Ledči. Na vině může být na jedné straně nedostatek času, na druhé i fakt, že autorka sama se ke skautskému hnutí nehlásí (zajímal ji spíše regionální aspekt) a musela tudíž do celé problematiky teprve proniknout. Toto vyrovnávání se s látkou pak vedlo k jisté popisnosti, líčení skutečností, které by již nemusely být zmiňovány (např. obecné dějiny skautingu). Radost z objevení fakt pak do jisté míry zastínila i touhu po další interpretaci. Této skutečnosti v zásadě odpovídá i struktura celé práce, která se skládá ze čtyř kapitol; první pojednává obecně o vývoji skautingu, druhá o městě Ledč nad Sázavou, třetí o průběhu táborů a čtvrtá, dle mého soudu nejlepší, se pak věnuje táborové každodennosti.

I přes tyto výhrady však práce Karolíny Dorážkové přináší celou řadu nových poznatků a může se stát základem dalšího výzkumu. Text je po grafické stránce dobře zpracován, z jazykového hlediska je možné vytknout určité stylistické neobratnosti či sklony k obecnému

jazyku či žurnalismům. Celkově však text splňuje nároky kladené na bakalářské práce, doporučuji jej tedy k obhajobě a hodnotím jej stupněm

v e l m i d o b ř e .

PhDr. Jitka Rauchová, Ph.D.

České Budějovice, 29. května 2019